3.4. Bilgi Aktarma İlke ve Yöntemleri

Dinî hitabette hutbe ve vaazın hazırlanması kadar cemaate sunulması da son derece önemlidir. Nice hatip içeriği güzel olan konuşmaları hitabet tekniklerine dikkat etmeden sunduğu için dinlenilmez ve anlaşılmaz hâle getirmektedir.

Bu bölümde önce vaaz ve hutbe sunumuyla ilgili ortak noktalara değinilecek daha sonra hutbe ve vaazda dikkat edilmesi gereken özel hususlara işaret edilecektir.

Vaaz ve hutbe sunumunda dikkat edilecek ortak noktalar:

Vaiz veya hatip, sunumunu yapmak için cemaatin karşısına geçmeden önce gerekli hazırlıkları yapmalıdır. Kıyafetinin temiz, düzgün ve uyumlu olmasına dikkat etmelidir. Ayrıca vaizin kürsüdeki oturuşu, hatibin minberdeki duruşu, vaiz ses tonu ve beden dili cemaate güven vermelidir.

Vaiz dinleyicilerin karşısına çıkmadan önce hazırlanan metin ya da notların gözden geçirilmesinde yarar vardır. Böylece eksik kalan yönler fark edileceği gibi, yeni hatırlanan bilgiler de ilave edilebilir. Telaffuzu zor kelimeler varsa, bunlar ya eş anlamlılarıyla değiştirilmeli ya da birkaç kez tekrar edilmek suretiyle söyleyiş kolaylığı sağlanmalıdır.

Cemaatin anlamada güçlük çektiği yabancı dillerdeki kavram ve terkipleri mümkün olduğu ölçüde kullanmamalı, sade bir Türkçe kullanmaya özen gösterilmelidir. Ayet ve hadislerde geçen kavramların anlamları, cemaatin anlayacağı şekilde açıklanmalıdır.

Vaaz ve hutbede dinî bilgilerin niteliği kadar bu bilgileri sunuş biçimi de önemlidir. İnsanlara yumuşak dil ve güzel bir üslupla hitap etmenin sevdirici, hatırlatıcı, düşündürücü ve birleştirici bir özelliği vardır.

Vaaz ve hutbenin metne bakmadan (irticalen) sunulması, hatibin bilgili ve konuya hazırlıklı olduğu izlenimini verir. Bu nedenle irticalen yapılan sunum cemaat üzerinde daha etkili olmaktadır. Vaazların sürekli kitaba, hazırlanan metne bakılarak veya metinden okunarak yapılması cemaat üzerindeki etkisini azaltır.

Vaiz konuşurken beden dilini kullanmaya özen göstermeli, ölçülü jest ve mimikleriyle konunun anlaşılmasını kolaylaştırmaya çalışmalıdır. Sunum sırasında sesi gereğinden fazla yükseltmek, vücudu, elleri ve kolları normalin ötesinde hareket ettirmek doğru değildir.

Hatip cemaatin kültürel yapısını iyi tanımalı, cemaatin anlayabileceği bir ifade ve üslup kullanmalıdır. Cümlelerin anlaşılabilir, bilgi kazandırıcı, düşündürücü, ümit verici, gönülleri ısındırıcı nitelikte olması önemlidir. Korkutucu ifadelerden uzak durmak, ümitlendirici ve müjdeleyici bir yaklaşım sergilemek dinî hitabetin cemaat üzerindeki etkinliğini artırmaktadır.

TAMAMLAYALIM

Yukarıdaki kavram haritasını tamamlayınız.

Diksiyonda, özellikle vurgulara dikkat edilmelidir. Ses tonu caminin büyüklüğüne, cemaatin sayısına ve konunun içeriğine göre ayarlanmalı, cami içindeki ses düzeni konuşmaya başlamadan önceden kontrol edilmelidir. Yerel şive ve argo ifadelerden kaçınılmalıdır.

Dinin emir ve yasaklarına uyma konusunda “yapmalısınız, gözetmelisiniz” gibi ifadeler yerine, “yapmalıyız, gözetmeliyiz” veya “yapmamalıyız, dikkat etmeliyiz” gibi ifadeler tercih edilmelidir.

Sunumda kullanılacak ayet ve hadisler harekelenmeli, önceden birkaç kez okunarak zihne yerleştirmelidir. Ayet ve hadisler orijinal hâliyle, usulüne uygun ve hatasız okunmalıdır.

OKUMA METNİ

Hz. Ali’nin (r.a.) oğluna nasihati;

Hz. Ali’nin (r.a.) oğluna verdiği nasihati bütün müminlere verdiği bir vaaz gibi düşünebiliriz; “Evladım! İnsanlarla ilişkilerinde ölçün şunlar olsun: Kendine yapılmasını istemediğin muameleyi başkalarına yapma; sana zulüm edilmesini istemediğin gibi sen de kimseye zulmetme. Kendine iyilik edilmesini istediğin gibi başkalarına iyilik et. Her şeyi daima kendin ile kıyas et. Kendin hakkında söylenmesini istemediğin sözleri başkaları hakkında söyleme. Başkalarına nasıl davranırsan başkaları da sana öyle davrandıkları vakit, ona razı ol. Fazlasını ve başkasını isteme.

Bilgin az da olsa gizleme. Önünde uzun bir yol varsa gereğinden fazla yol azığını sırtına yükleme. Yolda yük, hafif olmalı. Zengin olduğunda senden borç istenilmesini nimet say.

Bil ki göklerin ve yerin hazineleri elinde bulunan Allah, kendisine dua etmen için sana izin vermiştir. Duayı kabul buyuracağını vadetmiş ve seninle kendi arasına aracı koymamıştır. Allah, günah işlediğin vakit tövbe kapılarını açmış ve sana merhamet yağmurlarını saçmıştır. Bütün işlerinde Allah’tan yardım iste. Ondan başka yardımcı yoktur. Senin din ve dünyanı Allah’a ısmarladım.”

(Nejat Muallimoğlu, Bütün Yönleri ile Hitabet, s. 259-260.)

Konu, günlük hayatla bağlantılar kurularak açıklanmalıdır. Millî birlik ve bütünlüğü zedeleyici, kişi veya grupları küçük düşürücü, ön yargılı ve politik ifadelerden kaçınmalıdır.

Gereksiz ve yersiz tekrarlardan kaçınılmalı, konuyu kısa cümlelerle ve somut örneklerle anlatmaya özen gösterilmelidir.

Vaaz sunumunda dikkat edilecek hususlar:

Vaiz, konuşması sırasında yeri geldiğinde konu ile ilgili zarif nükteler, konuya uygun hikâyeler, kıssalar, şiir ve atasözlerinden yararlanmalıdır. Yerinde anlatılacak uygun hatıra ve gözlemler, vaazı zenginleştirip anlamayı kolaylaştıracaktır. Böylece vaiz, cemaatin dağılan dikkatini toplamış olur. Ancak bunlar konuyla ilgisi bulunmayan hurafe türü abartılı menkıbeler olmamalıdır.

Konunun daha iyi anlaşılması için örnekle anlatıma yer verilmelidir. Peygamber Efendimiz bu metodu uygulamıştır. Örneğin Kur’an okuyan kişinin durumunu şu örnekle açıklamıştır: *‘Kur’an okuyan mümin turunç gibidir. Tadı da güzeldir, kokusu da güzeldir. Kur’an okumayan mümin hurma gibidir. Tadı güzeldir ama kokusu yoktur. Kur’an okuyan münafık kişi reyhan otu gibidir. Kokusu güzeldir ama tadı acıdır. Kur’an okumayan münafık kişi ise ebucehil karpuzu gibidir. Hem tadı acıdır hem de kokusu yoktur.”*[45]

45 Buhârî, "Tevhîd", 57.

Vaiz, konuyu sunarken önemli alıntıların kaynağını ifade etmelidir. Okunan ayetlerin bulunduğu sure, hadislerin alındığı kaynak belirtilmelidir. Örneğin; "Yasin suresinde şöyle buyuruluyor", "Buhârî ve Müslim hadisidir", "Tirmizi'nin naklettiğine göre" gibi. Bu durum cemaatin vaize olan güvenini artırır. Ayrıca hem cemaati okumaya yönlendirir hem de onların dinî literatüre aşinalık kazanmasını sağlar.

PAYLAŞALIM

Bir din görevlisi ile din hizmetlerinde karşılaştıkları zorluklar ve çözüm önerileri hakkında konuşunuz. Edindiğiniz bilgileri arkadaşlarınızla paylaşınız.

Hutbeyi Sunarken Dikkat Edilecek Tutum ve Davranışlar:

* Hutbe metni dil bilgisi açısından kontrol edilmeli, metindeki düşük cümleler ve anlatım bozuklukları giderilmelidir. Hutbede uzun cümlelere ve uzun heceli kelimelere yer verilmemelidir. Cümle uzunluğu 6-8 kelimeyi geçmemelidir.

* Hutbe yazılı metinden okuma veya metinsiz konuşma hâlinde iki türlü sunulabilir. İrticalî konuşma en etkili şekil olsa da, konuşma bütünlüğünü sağlamak için hatibin elinde kısa bir notun bulunması gerekir.

* Hutbe sırasında sesli olarak okunan Arapça dualar tane tane ve hitabet üslubuyla makamsız olarak sunulmalıdır. Harfler doğru telaffuz edilmelidir.

* Hutbede ses tonu çok iyi ayarlanmalıdır. Hutbeyi çok yüksek sesle okumak kadar cılız bir sesle okumak da hutbenin kalitesini düşürür.

* Hutbe, tamamen metinden okunmamalı, cümle aralarında, ara hitaplarda cemaatle göz teması kurulmalıdır.

* Gerekli durumlarda bazı önemli cümleler tekrar edilebilir.

* Hutbede verilen mesajlarda müjde ve uyarı dengesi gözetilmelidir.

* Hutbelerde detaylı bilgilerden kaçınmalı, halkın anlayabileceği şekilde etkili, yönlendirici, eğitici-öğretici ve özlü mesajlar verilmelidir.

NOT EDELİM

Halife Hz. Ebu Bekir'in (r.a.) ilk hutbesi: Hz. Muhammed'in (s.a.v.) vefatının ardından halife seçilen Hz. Ebu Bekir (r.a.), minbere çıkarak aşağıdaki hutbeyi okumuştur: "Ey insanlar! Size halife oldum. Ancak bu sizden daha hayırlı olduğumu göstermez. Doğruluktan ayrılırsam beni uyarın. Doğruluk emanet, yalancılık hıyanettir. İçinizde zayıf olan, hakkını alıncaya kadar benim yanımda kuvvetlidir. İçinizde kuvvetli olan ise başkası, ondan hakkını alıncaya kadar benim yanımda zayıftır. Bir millet, Allah yolunda cihattan vazgeçerse Allah'ın gazabına uğrar, perişan olur. Bir millette kötülük yaygın ve revaçta olursa Allah o milleti belaya düşürür. Allah ve Resulüne itaat ettiğim sürece bana itaat edin. İtaatten ayrılırsam artık sizin üzerinizde itaat görevi kalmaz. Buyurun, namaza kalkalım. Allah'ın rahmeti üzerinize olsun."

(Nejat Muallimoğlu, Bütün Yönleri ile Hitabet, s. 258.)